

за Сърбия, гдѣто имало хора да ги укрятъ. Въ случай на съпротивление отъ свитата, щѣло да се стрѣля по нея и поѣзда щѣлъ да се хвърли на въздуха съ динамитъ. Цѣлѣта на заговора било да се примахне Н. Ц. Височество, чрѣзъ което щѣло да се постигне помирение съ Руссия и България, а тъй сжщо и възвърнатието на емигрантитѣ на чело съ Цанкова. Слѣдъ този разговоръ Бобековъ си заминалъ за Панагюрище и когато се качвалъ на файтона носялъ съ себе си нѣкакви си цилиндрически прѣдмѣти. Сжщия А. Здравковъ прѣзъ Декемврий мѣсець 1890 г. като билъ въ София, Никола Стоименовъ го запозналъ съ Т. Георгиевъ въ Панаховото кафене. Тома Георгиевъ му е казалъ, че той, Здравковъ, ималъ добра прѣпорѣжка като надеженъ човѣкъ за заговоръ и че се е тѣкмилъ заговоръ за убиванието на Н. Ц. Височество, но не можалъ да се състои по причина на меккошавостѣта на подкупенитѣ хора и че за това трѣбвало да се завзематъ интелигентни хора, за да извършатъ замисления атентатъ, който прѣдетояло да се извърши въ Драгоманъ. На другия день Здравковъ е ходилъ дома на Т. Георгиевъ, гдѣто послѣдния му прѣдалъ, че се билъ срѣщналъ съ главатаря на заговорщицитѣ и узналъ, че послѣдвало измѣнение въ плана на заговора, а именно: да се убие г-нъ Стамболовъ, понеже, ако се убиялъ Н. Ц. Височество, Стамболовъ пакъ ще можалъ да удържи положението. Съ убиванието на г. Стамболовъ щѣли да распратятъ писма съ застрашително съдържание до лицата, които би могли да замѣстятъ г-на Стамболова, че ще бждѣтъ избити, ако завзематъ властѣта. Това положение щѣло да принуди Господаря да напустне страната, слѣдъ което щѣло да послѣдва помириението съ Руссия. Ако тога убийство на мръ Стамболова не сполучи, то щѣло било да се тури въ изпълнение заговора въ Драгоманъ съ прѣдположение, че може би и министръ Стамболовъ да бжде съ Господаря. По-нататѣкъ Георгиевъ съобщилъ Здравкову, че за заговора биле съгласни: Д. Цанковъ, П. Каравеловъ, Д-ръ Молловъ, които и подготвили тоя заговоръ. Слѣдъ нѣколко врѣме свидѣтеля Здравковъ се срѣщналъ въ гр. Т.-Пазарджикъ съ Стою Джуджевъ и чулъ отъ него, че изпълнението на заговора било отложено по причина на свѣгъ, но и не напустнато.

Свидѣтеля Антонъ Петровъ показва, че прѣзъ 1890 г. като е билъ пиповаръ въ фабриката на Александра Карагю-